

Vuoden 2015 sohvachampion osallistujat

FIN*MOOSEGROVE NGONEPE NGOZI

Kutsumanimi: Kunkku
Syntymäaika: 30.12.2008
Väri: suklaatäplikäs (OCI b 24)
Isä: Pikespeak Antonio Banderas (OCI ns 24)
Emo: FIN*Moosegrove Blu Eleganza (OCI a 24)
Kasvattajat: Sari Jääskeläinen & Ida-Liina Vainio
Omistaja: Leena Nuolimäki

Moosegrove Ngonepe Ngozi aka Kunkku osallistuu paras sohvachampion-kisaan. Kunkku on syntynyt 30.12.2008 ja on viimeksi ollut näyttelyssä 29.4.2012.

Kunkku nauttii elämästä ja kotona olemisesta, vaikka varmaan mielellään lähtisi näyttelyynkin. Kunkku on kylläkin aina ensimmäisenä kuljetusboxissa, kun ne tuodaan vintiltä alas. Välillä Kunkku juokuttaa tyttöjä, mutta kyllä nukkuminen on ihanaa, varsinkin saunanlauteilla ja parvekkeen kotituolissa, kun aurinko paistaa ja on ihanan lämmintä. Sohvakin menettelee, jos saa jonkun ihmisen tai Hillan tai Stellan siihen viereen.

t. Leena Nuolimäki

FI*MOOSEGROVE VERITAS CURAT

Kutsumanimi: Hani
Syntymäaika: 20.5.2011
Väri: ruskeatäplikäs (OCI n 24)
Isä: PR CH Chocolatedot Wispa (OCI a 24)
Emo: IC FIN*Moosegrove Laranga Doce (OCI b 24)
Omistaja: Sanna Bengtström
Kasvattajat: Sari Jääskeläinen & Ida-Liina Vainio

Rekisterinimi: Kaapo (ihan vaan Kaapo)
Väri: valkoinen ja musta sydän pääläella (täpliä ei kyllä ole)
Omistaja: Sisko Nikunen

Ystäväni Kaapo tutki innolla Osikatti-lehdestä kilpailukutsua. Hänen teki mieli ottaa osaa kilpailuun, edes kerran elämässään. Osallistumisen edellytyksenä oli jäsenmaksu ja sen tarkistimme hänen ihmisensä maksaneen. Mutta seuraava ongelma olikin, että pitäisi olla osilaiskissi!

Etsimme taskulampun valossa hartaasti täpliä, mutta ystävä oli vitivalkoinen kuin ensilumi. Kokeilin kiskoa turkistakin, jos täplät sillä löytyisivät, mutta kun ei niin ei.

Seuraavaksi keksin, että minullahan on tällainen vihkonen, jossa lukee hieno nimeni Mööösgroov Veritaaas Kuraat ja että itse olen poikapuolinen ruskea osilainen. Hiki hatussa etsimme Kaapolta vastaavaa kirjaa, mutta tuntien työn ja hillittömän siivon jälkeen löysimme vain pienenpienen vihkosen, jossa luki "terveyskortti". Sisällä luki "Kaapo" ja "maatiaiskissa". Siinä vaiheessa ystäväni sai

kai roskat molempiin silmiinsä samaan aikaan ja alkoi potea ankaraa nuhaa, vaikka kortissa luki, että kyllä on flunssarokotus voimassa. Yritin lohduttaa ystävääni parhaani mukaan ja keksin, että otetaan yhdessä osaa kilpailuun, kun minulla on tähän oikeuttava jäsenkirja.

Sitten olimmekin päässeet seuraavaan ehtoon, ettei ole saanut käydä näytelmissä vuonna 2015. Kaapo ei tiennyt mitä näytelmät ovat. Kerroin että ne ovat tapahtumia, joissa on paljon kissoja. Siellä kuuluu repiä hermonsansa kokonaan ja purra omistajaa. Sitten valmistuu ja saa jäädä kotiin. Ne keripäät jotka eivät ymmärrä pelin juontaa, joutuvat käymään varsin pitkään näytelmissä. Minähän ymmärsin jo 2012 pelin hengen ja sain kunniakirjan hienosta esityksestä. Kaapo sanoi heti, ettei ollut koskaan purrut ihmistään tai ollut moisessa tapahtumassa. Näytti siltä että voimme osallistua!

Nyt meidän piti keksiä miksi olisimme loistava sohvasamppioonipari. Ystävänä ahteri on ainakin niin leveä, että on tullut sekä maattua että istuttua sohvalla. Myös pihan lintuja hän on tarkkaan vahtinut ja joskus öisin on nähnyt ketunkin!

Omat vaatimattomat meriittini voisivat olla löytöeläinsuojan pitäminen, tunnollinen kissanpennun kasvatustarve, ruuan hankinta moiselle porsaalille, mutsin sietäminen, kotikadun tarkka stalkkaaminen (sisältää myös pysäköinninvalvojen tilaamisen), wc- ja talouspaperin repiminen, henkilökunnan mairistelu jotta namit tulevat ajallaan, mummon ilahduttaminen, pyykinpesun valvominen, sisustaminen, avustaminen kotiaskareissa, ja kai tässä voisi mainita myös, että olen varsin tiukassa kunnossa ja turkkini on kauniin kiiltävä. Joku joskus kehui minua upeaksi ja hyvänkokoiseksi naaraaksi. Ja minusta tuli kummikin loppuvuonna, kun Albergan kisasalaan syntyi kolme pentua (emonsa painokoneessa oli kai mustekasetti jotenkin huonosti kun pennut olivat yksivärisiä) ja kummilapsiani olen muistanut leluin. Pinnani ei pala melkein koskaan ja olen lähes kaikkiruokainen. Jos väärää evästä tarjotaan, peitän sen tai syljen pois. Henkilökunnan pitää saada kunnan palautetta kokkaustaidoistaan. Koskaan en ole jättänyt narulla leikkimättä jos moista on minulle tarjottu. Luulen että tähän on hyvä lopettaa, etten ala kehumaan liikaa itseäni ja aikaansaamisiani.

Hakemuksen jättävät Hani, maailman napa (Moosegrove Veritas Curat) ja paras ystävänsä Kaapo, jääkarhu (ihan vaan Kaapo)

FI*OLD-INDIAN RED HEAD SOLDIER

Kutsumanimi: Sulo Gunvald

Syntymäaika: 25.5.2011

Väri: suklaatäplikäs (OCI b 24)

Isä: SC FIN*Northalla Juniper (OCI b 24)

Emo: FIN*Amas Miss Marple (OCI a 24)

Kasvattaja: Ulla Korjala

Omistaja: Merja Suomela

Sulo Gunvald eli Sulo viettää aikaansa kaikkein mieluiten ulkoillen, hiirestäen, lintuja kyttilen ja valjaissa vaellellen. Kesähelteillä Sulon lempipuuhaa on auringossa loikoilu, ja talvella sopivalla pakkassäällä Sulo harrastaa pumpuliumisukellusta ja uimahyppyjä, joissa se käyttää ponnistuslautanaan lähintä puunrunkoa. Sulon lempiruokaa on kunnan itse saalistettu hiiripaisti tai kokonainen keltainen kananpoika. Näyttelyssä

Sulo on käynyt muutamia vuosia sitten pari kertaa ja kertoi siitä jyrkän mielipiteensä: tittelien metsästys näyttelyhalleissa ei Suloa kiinnosta vähääkään. Kotituomariston mielestä Sulo olisi kyllä tittelinsä ansainnut, onhan se tosi komea kolli. Sulolla on hienot suuret korvat, joilla kuulee kaiken, eikä täplissäkään ole moittimista. Olemus on niin vakuuttava, että moni pelkästään Sulon kuvan nähnyt on kommentoinut: "Onpa komee kissa, ihan kuin ilves!"

Näillä avuilla Sulo Gunvald hakee Sohva-champion 2015 -titteliä. Jos titteli sille suodaan, kotituomaristo lupaa sensuroida "Sohva"-alun tittelistä aina, kun siitä Sulon kuullen puhutaan.